

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

Vita Stephani Papae VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

ANNO
CHRISTI
...

tus effodiantur, atque in tali loco proiciantur, vbi nunquam a cultoribus suis inueniri possint. Et omnibus annuntietur, quantum scelus sit idololatria: & quod qui hæc veneratur & colit, quasi Deum suum negat, & Christianitati abrenuntiat, & talem pœnitentiam inde debet suscipere, quasi idola adorasset. Omnibusque interdicitur, vt nullus votum faciat, aut candelam, vel aliquod munus pro salute sua rogaturus alibi deferat, nisi ad ecclesiam Domino Deo suo. Scriptum est enim: *Vouete & red-^{psal. 75.} dite Domino Deo vestro.* Nouimus siquidem quanta Dominus antiquo populo per prophetas suos interminatus est, qui in lucis sacrificabant, & in excelsis immolabant. Si quis hoc transgressus fuerit, fidem perdidit, & est infideli deterior. Et idcirco omnimodo a sanctæ ecclesiæ consortio abscidatur, & nisi digne pœnituerit, non recipiatur.

NOTA IACOBI SIRMONDI
SOCIETATIS IESV.

* *Concilium Namnetense.*] De epocha huius Concilii sine auctoritate pronuntiare difficile est. Sed cum duo eius Canones, III. & X. inde translati videantur in librum VII. capitularium, antiquius omnino dici necesse est, quam existimarint ii, qui sub annum Christi DCCCC. collocandum censuerunt. Quod si quis ad Concilium illud Namnetense referri velit, quod Vitaliani papæ temporibus sub annum DCLVIII. magna episcoporum frequentia celebratum ex Flodoardo didicimus, liberum esto iudicium.

V I T A

STEPHANI PAPÆ VI.

ANNO
CHRISTI
897.

STEPHANVS sextus successit Formoso: Bonifacius
enim, qui inuadens sedem apostolicam tenuit eam
diebus quindecim, non est numerandus inter pontifices;

Bonifacius
inuasor se-
dis.

utpote qui velut homo nefarius iam antea bis gradu depositus, primum a diaconatu, ac deinde a presbyteratu in Romana Synodo sub Ioanne papa IX. damnatus fuit. Et quamquam vterque per vim, metum & tyrannidem sedem adepti fuerint, adeoque intrusus pariter intrusum expulerit; tamen Stephanus in numero & serie pontificum communi sententia numeratur, quia ad periculum schismatis auertendum, illum, quamquam homo scelestissimus esset, vniuersus clerus approbavit, totaque ecclesia catholica pro Christi vicario & successore Petri agnouit. Nam cum Fulco Rhemensis archiepiscopus eum Formoso surrogatum intellexisset, obsequiis & officiis, quæ recens creatis pontificibus exhiberi solent, scriptisque ad eum literis, teste Flodoardo, eum veneratus est: non ignorans se etiam in successoribus indignis Petrum ac Christum venerari, si iisdem debitum cultum & obedientiam deferret: contra vero in iisdem eosdem spernere, si quam debebat reuerentiam non exhiberet.

Acta Stephani.

Onuphrius redarguitur.

Pontificatum auspicatus est a sacrilegio illo, quo corpus Formosi exhumatum, sacerdotalibus indumentis indutum, tribusque digitis mutilatum, in Tiberim proiecit, omnesque ab eodem ordinatos iterato consecrari & ordinari præcepit. Miror qua ratione Onuphrius in annot. ad Platinam hanc rei gestæ historiam tamquam fabulosam plane reiiciat; cum præter antiqua monumenta & synodalia acta, de quibus infra sub Ioanne IX. Luitprandus libro primo capite octauo eamdem his verbis manifestissime describat & detestetur: Formoso defuncto, inquit, atque Arnulpho in propria reuerso, is qui post mortem Formosi papa constitutus est (Bonifacius nimirum de quo supra) expellitur, Sergiusque papa (memoria lapsus Luitprandus in nomine errat) per Adelbertum constituitur. Quo constituto, ut impius doctrinarumque sanctarum inscius, Formosum e sepulcro extrahi, atque in sede pontificatus sacerdotalibus vestimentis indutum collocari præcepit, cui & ait: Cum Portuensis esses episcopus, cur ambitionis spiritu Romanam vniuersalem sedem vsurpasti? His expletis, sacratis exutum vestimentis, digitisque tribus abscisis in Tiberim iactari præcepit, cunctosque quos ipse ordinauerat, gradu proprio depositos

tos iterum ordinavit. Quod quam male egerit, pater sanctissime, animaduertere poteris; quoniam & hi, qui a Iuda Domini nostri Iesu Christi proditore ante prodicionem salutem seu benedictionem apostolicam perceperunt, ea post prodicionem, propriique corporis suspensionem minime sunt priuati, nisi quos improba forte defcedarant flagitia. Benedictio siquidem, quæ ministris Christi impenditur, non per eum qui videtur sacerdotem infunditur; neque enim qui rigat est aliquid, neque qui plantat, sed qui incrementum dat Deus. Quantæ autem auctoritatis, quantæque religionis papa Formosus fuerit, hinc colligere possumus, quoniam dum a piscatoribus postmodum esset inuentus, atque ad beati Petri apostolorum principis ecclesiam deportatus, sanctorum quædam imagines hunc in loculo positum venerabiliter salutarunt. Hoc namque a religiosissimis Romanæ vrbs viris persæpe audiui.

Addidit culpam culpæ Stephanus papa, quando collecta Synodo nefarium, impium & detestandum facinus approbavit. Ipsi enim lapides tale portentum execrati, sua tunc voce mutua collisione clamarunt, spontaneam libentius pati ruinam, quam vt Romana ecclesia tanto scandalo depressa maneret. Accidit tunc vt sacrosancta basilica Lateranensis, primaria pontificis sedes, impulsore angelo malo ab altari vsque ad portas prostrata corrueret; quia nequaquam stare poterant parietes, dum prima cardinis petra tanti facinoris terræmotu concussa fuisset. Sacrilegi pontificis facinus, quo a defuncto pœnam inique exegit, quove legitime collatos ordines contra Christi institutionem & Dei mandatum repetiuit, nouatores hæretici nostri temporis nobiscum recte quidem redarguunt & detestantur; verum contra promissiones Christi Petro & ecclesiæ factas, propter illud factum impium male insurgunt, & pramature nimis de victoria gloriantes triumphum agunt. Omnia enim quæ Stephanus contra Formosum dixit vel egit, homo furorẽ percitus egit, implens id quod exastuans rabies suavit. Pontifici auctore legitime vsurpata nihil contra fidem vel bonos mores definiuit. Nam qui hac de causâ ad Synodum conuocati sunt episcopi & presbyteri Stephano non dissimiles, simili odio Formosum prosequerantur, adeoque in eandem senten-

Formosi innocentia miraculose probata.

An Stephanus papa in fide errauerit.

tiam pronuntiarunt, quam homini furore percito gratam fore præsciebant. Vnde hac in re violentam quidem tyrannidem in facto agnoscimus, errorem autem in fide per Stephanum pontificiam auctoritatem legitime vsurpantem definitum vel approbatum fuisse constanter pernegamus; quamquam nihil sedi apostolicæ præiudicaretur, si daremus inuasorem non legitime electum, sed intrusum pseudopontificem in articulis fidei asserendis aberrasse. Huius temporibus, post Arnulphum regem Germaniæ pediculari morbo extinctum, Vvidonem imperatorem obiisse testatur Luitprandus lib. I. cap. 9. Stephanus sedis apostolicæ inuasor, ab optimatum factione aduersus Adelbertum Etruriæ principem prævalente detrusus est in carcerem anno Christi 900. & postquam sedem apostolicam sex annis tenuisset, in eodem carcere strangulatus Deo vindice exitu infami vitam clausit. *Hæc ex antiquis monumentis & diplomatibus de Stephano Baronius tom. 10. annalium.*

ANNO
CHRISTI
897.ANNO
CHRISTI
900.

• CONCILIA BV LV M ROMANVM
IN CAUSA FORMOSI PAPÆ CELEBRATVM
anno Domini DCCCXCVII.

NOTA.

Acta Con-
ciliabuli.

* *Conciliabulum.*] In hac Pseudosynodo, cuius acta recitantur infra in Concilio Romano sub Ioanne IX. episcopi & cardinales presbyteri, qui summo odio Formosum prosequerantur, Sergius nimirum, Benedictus, atque Marinus, alique plures homines perditissimi & pontificiæ sepulturæ violatores in vnum congregati, ea quæ supra de Formoso enarrata sunt diiudicarunt. Baronius anno 897. numero 6.

VITA

ROMANI PAPÆ.

ANNO
CHRISTI
900.

Romanus
quando
pontifex
factus?

ROMANVS patria Galefianus, patre Constantino natus, factus est pontifex anno Domini 900. Sedit menses quatuor & dies viginti. Acta Stephani contra Formosum habita plane improbavit, & Ludouicum quartum